
STS de 12 de març de 2014, recurs 1494/2013

Límit de la durada dels contractes temporals: aplicació de la norma vigent en el moment que es va celebrar el contracte (accés al text de la sentència)

Es planteja l'aplicació d'allò que disposa l'art. 15.5 ET respecte a la transformació d'un contracte temporal en indefinit. Aquest precepte estableix que els treballadors que en un **període de trenta mesos haguessin estat contractats durant un termini superior a vint-i-quatre mesos**, amb o sense solució de continuïtat, per al mateix o diferent lloc de treball amb la mateixa empresa o grup d'empreses, mitjançant dos o més contractes temporals, bé de manera directa o a través de la seva posada a disposició per empreses de treball temporal, amb les mateixes o diferents modalitats contractuals de durada determinada, adquiriran la condició de treballadors fixos.

Atès que aquest precepte ha tingut diversos redactats i que fins i tot va resultar temporalment inaplicable, es planteja la norma que ha de regir un contracte a aquests efectes. El TS conclou que **la doctrina correcta consisteix a aplicar la redacció de l'art. 15.5 ET vigent en el moment de la signatura de l'últim contracte temporal** concertat abans del 18 de juny de 2010.

En conseqüència, el Tribunal desestima el recurs de suplicació interposat per la treballadora ja que quan es va extingir el seu últim contracte temporal, subscrit el 4 de maig de 2009, **no reunia els requisits previstos en l'art. 15.5 ET** en aquell moment per a l'adquisició de la condició de treballadora fixa.